

TRİBÜN AMİGOLARINDAN KAHRAMAN YARATMAK

Üstün BOL, 17 Aralık 2022

<https://www.hertaraf.com/koseyazisi-ustun-bol-tribun-amigolarindan-kahraman-yaratmak-3408>

İslam evrensel bir akılla, kuşatıcı bir ahlakla dünya sahnesinde yer aldı, evet!

Ama varoluşunu hukuki bir zemine oturtup hükmettiği otuz yılın sonunda iç sorunlarla uğraşmaya başladı.

Bir süre sonra saltanat kavgaları, hakimiyet savaşları Müslümanlar arasında yaygın çatışmalara dönüştü.

Bu çatışma süreçleri güçlü olanların hakimiyeti sağlamasına kadar sürdü.

Güç karşısında boyun eğen kitleler, bir zayıflık gördükleri anda yeniden çatışmayı seçtiler.

Bu çatışma zamanlarında düşünce ve felsefe üretmesi gerekenler ise kazanan tarafın hakimiyet alanını muhafaza edecek refleksler geliştirdiler.

Bu ataletin devamında İslam'ın varoluşundan yüzlerce yıl sonra İslam toprakları seküler dünya karşısında derin bir yenilgi yaşadı.

Yüzlerce yıl boyunca bilgi, felsefe, düşünce üretememenin, çağın dinamiklerini anlayamamanın bedeli böylece ödenmeye başladı.

Bu yenilgi ve bedel yeni bir bilgi, düşünce ve felsefe üretimi için kapıları aralamalı iken; tembel bir mistisizme, ezberci bir şanlı tarih masalına evrildi.

Kendi yapamadıklarının ayıbını atalarının yaptıkları ile gizlemeye çalışan, atalar kültürünü yücelten yeni bir tür ortaya çıktı!

Şiirlerini tribünlere yazan, felsefe yerine slogan üreten, düşünce yerine geçmiş ezberleri çoğaltan çakma kanaat önderleri eliyle; hem seküler iktidar alanlarına boyun eğildi, hem de batılı bilgi teolojisine teslim olundu.

Bu gayrimeşru boyun eğiş ve teslimiyeti meşrulaştırmak için çakma kanaat önderleri laf cambazlıklarını sergilediler.

Muhataplarıyla girdikleri söz dalaşlarında janjanlı sözcüklerle yıllarca köylü, taşralı, cahil denilerek aşağılanmış taraftarlarına içi boş bir özgüven aşıladılar.

Tribünler, ezilmişliklerini, aşağılanmışlıklarını bir nebze gideren, düşmanlarına düşmanlarının diliyle saldıran bu dil erbaplarını kahraman ilan ettiler.

Özgüvenleri arttıkça onları daha da yücelttiler, yücelttikçe hatalarını görmezden geldiler ve suçlarını örttüler!

Düşmanlarını yere sererken kullandıkları argümanların doğru olup olmadığını, yöntemlerinin ahlakiliğini sorgulamadılar.

Onlar için önemli olan rakiplerinin kaybedip kaybetmediği idi.

Nitelik ve nicelik arasında bir tercih yapma iradeleri olmadığı gibi; stadyumları dolduracak kadar kalabalık olduklarında bu savaşı kazanacaklarını düşündüler.

Nihayetinde tribünler doldu taşı.

Ortada düşmanına benzeyen, aynı perspektifle aynı argümanları savunan, düşmanıyla sınıfsal benzeşmezlik dışında fark bulunmayan kitleler oluştu.

İster sağcı olsun ister solcu olsun ulusalcı refleksler bu geniş kitlelerin ortak paydası haline geldi.

Rakipleriyle aralarında benzeşmeyen hiçbir şey kalmadığında ise sloganların teorik ahlakçılığına sığındılar.

Her ahlakçılıkta olduğu gibi ahaksız bir ahlakçılık içinde eriyip yok olmaya mahkum oldular.

O gün bu gündür kendisi ayağa kalkmaya cesaret edemeyen bu kalabalıklar yattıkları yerde Sakarya ayağa kalkacak diye bekliyor!

Çünkü oyunu kuran tribün amigoları böyle istiyor!